

TARTOMANYUNK ELIETEBOL

Fejlett munkamódszerekkel

A hibák kiküszöbölésével fejlesztik a testnevelési és sportmozgalmat az RMP Központi Vezetősége. Polihürojának 1949. június 26-iki határozatában megjelölt intézkedéseket megfelelően.

Az ARTEX

Felkészültek a nyári kampányra

abázműhelyének éldolgozója

★

zetartozunk..."

könyvelője. Fő-
nyomdosan vezeti a
ott munkamérnök

— mondja	mogatást nyújtani egy-	— Már gyermekek
tó elvtárs és be-	másnak, Szép példa erre	romban az esztorgapár
ben beosztott	Nagy János elvtársnak	hoz húzott a szivem -
mondja	nyújtott segítségért Nagy	mondja — Elvezett

vezes elő. Kívül
felfelé étkelnek
beül a főfőh
mindannyiuk ne-

te szakképessé-
Mű-
alán a „Puskin” brigád
alakítótagjai közül egyi-
ket betegség miatt köny-

például Renyé egy műszak alatt vezetőengedélyt elő-

vezetékengergő első
kálása helyett
megmunkálása-
ki.

hogy Nagy János a „Puskin“-brigád tagja s már is 170—180 százezer az étkezés hátrahagyott maradványait elszedte. A brigád valamennyi tagja

és egyik alkal-
nyolc óra alatt
el 13 darab ké-
ű. Szigvártó

neg annual is better ter- G. M

A technikai kabinetek között megindult ujtási verseny keretében a kombinált technikai kabinetje is felkötta tevékenységét: a tüzölő anyagokat gyártó részlegben, az asztalos- és modellező-műhelyben, és más osztályokon újabb ujtóberkezkletet létesíttek. A termelési berkezkletet során 50 jelvényt és diplomát nyújtottak át az élenjáró ujtóknak.

Ezek a látogatások értékesek mind a munkások, mind a művészek részére.

15 csapágyat, 5 darab szakmarázó-
tengelyt és több dobshíjtárcsát ké-
szítenek.

Ezeket a munkálatokat a gépjavító központ az üzem terén végli.

Az aradiartományi állattelvásár, sítette sertésekben 179 százalékkal

sített sertésekben, 179 százalékkal baromfiban, 54 százalékkal juhokban, 61 százalékkal bárányokban. A szerves zöldség leköltött termékek átvételétért 125 százaléka teljesítették. Türkös Gyula mezőhaji (Körösrájon dolgozó paraszt négy ökrök hizlalására költött szerződést. Az ökrökre

az ORACA illetékes átvételi központjának néhány nappal ezelőtt le is szállította. Az állatokért 23.000 lej továbbá 6 kiló talpat, 14 kvadráthőrt, 12 kiló pamuffonalat kapott, a

árúellenszolgáltatáson alapuló kereskedelemben több mint 5000 le' érték árut vásárolt. Kvótájá' 500 kiló koricával és 160 kiló hussal csökkenett.

Közművelődés • Irodalom • Művészet

Költőink Budapestről

Eugén Jelebeanu:

Budapesti hidak

Eppen nyolc éve most... a fűre szél felhőt sodort a város dűlt egére. Tűzolt a méhe meg, akár a mély Butól vonagló szív kiömlő vére.

A Cellért ormán álltam akkor is A Duna lassú hömpölygét figyelve, Amint szétröbölt a város csonkjait, Csontvárait sorényen átölelte.

S álomban arra gondoltam: Ki az, Ki még e szörnyű romlásból se rejtlen S e rom-öbönből kiép sugaras Arccal, vas-kézrel és legyőzhetetlen, Kínkel a szive csillag, csupa dal, Halál gyártyáit szöke színe fénylik S vasszerű, széles hidakat akar, Oh, de mikor?... e fénylő vízre

[végig...]
...Itt állok ismét, lám, Tekintetem Mi mindent lát tükrén a vén [Dunának]

Kibontott szárnyu sasként a vízen Parttól-partig hatalmas hidak állnak. Csőrük a vízből csillagot szemel S testük fölé többé már nem remegve Az égből biztos sátrakat emel

S a hátukon akárhoz gyöngy peregre: Kis gyermeklábak lépkednek — azok Fiai járnak erre, kik keményen Tartották válluk minden súly alatt S bátran vágják a pusztulás elé: [Nem]

Kik nem azt nézték, hogy majd hol [terem] Szobor, hogy érbe öntse bárki testét, De gyárak füstjébe szüntelen Nővő jövőnké hídját építették.

Fordította: Szemer Ferenc
Budapest, 1955. május 28.

Szemer Ferenc:

Bucsu

Ragyogott a Duna vizében az ég, a föld eok csillaga, Így szól a régi kedves: „Epper oly szép ugye, mint valaha?

Emlékszel?... régen... akkor... [legyszer...]

S valóban éreztem: a múlt feltámad bennem. S körülöttem minden nehéz lett, elborult.

Husz éve volt: itt Budapestben Horváth Miklós unakodott, testvéreim, ahol kerestem, csak grótot lettem és papot.

Ezt vágyom vissza most a kedves, mert néki szép volt... S hírielen éreztem, emint költőrepedés a létezésnyu történelem.

Kívontam kezemet övből s elnéztem a fénylő Dunát, emint nagy hídjai tövéből felémzsongatja áramát,

melybe csillagunk vörös fénye szabadságunk tűzét veti... Majd viszanéztem meg szegényre, de nem is szótlan meg neki.

Budapest, 1955. május 30.

Thury Zoltán: Válogatott novellák

A tökéletes rendszert irodalmi, mint dolgozó népünk annyit más tehetséges, harcos, nagy íróját, költőjét, Thury Zoltánt is elhallgatják, a ha elvéve mégis szótlan róla az olcsó szerelmi történetek kieszlő, lelketlen íróparasztoi emittették egy napon — meghamisították életművét. Távolról sem foglalkoztak írói alakjával nagyságához méltó módon. Pályája kezdetétől a felszabadulásig egyetlen tudományos elismerőhangja tanulmányt sem írtak róla, a századforduló kapitalista jármu alatt szenvedő munkások, parasztok és tisztviselők életével egygyórt Thury Zoltánról, korában, de ma is nagy nevelőhatású műveiről.

Felszabadulásunk óta egyre gyakrabban találkozunk nevével, idézzük az irodalomról, Maxim Gorkijról, az 1905-ös orosz forradalomról és kora kizsákmányoló rendszerének megannyi kérdéséről szóló határozott, állásfoglaló véleményét.

Thury Zoltánnak az Állami Irodalmi Kiadó gondozásában nemrég megjelent novelláskötete újabb lépést jelent az író életének, műveinek megismerése útján. Előszavával és Thury legjobb novelláinak összeválogatásával Hajdu Győző gazdag képet nyújt az örökösen anyagi nehézségekkel küzdő, négy gyermekes családdal éléről, a megélésről, de az urak előtt magát soha meg nem alázó, bátorzavú író és újságíró farságot nem ismerő gazdag munkásságáról, — ahogy Ady Endre írta a nagy, súlyos igazságok” szöszöljáról.

Thury Zoltán Kolozsváron 1870 március 7-én született. Apját újilusi Köpe Lajost, a „rekum” alatt álló honvédszázados mártírt íves korában elvesztette. Az anyjával, Zudor Klárával és négy testvérrel maradt. Zoltán számára ekkor kezdődött meg a tulajdonképpeni nélkölözés. Középiskolai tanulmányait (a kolozsvári református kollégiumban) alig végezte el, 17 éves korában beállott vándorszínésznek. Ekkor már rendszeresen ír a „Kolozsvár” című lapnak. Gyermeki mohósággal és mély emberi érdeklődéssel figyeli a dolgozókat, azokat, akik mint maga is koldusmódra tengetik életüket. „Írt kérde, hogy hogyan éltek?” — írja 1889-ben Marosvásárhelyről Kovács Dezsőnek. „Hát bízzen elképzelhetetlenül cudarul. Ha te itt volnál megkérnélek, hogy válassz ki nádrágaid közül a legkomiszababbat és add nekem”. Három hónap múlva pedig így ír egy másik leveleiben: „Színeskedésem alatt már lemaradt a háttárról mindennemű rongy, ami ruhának nevezhető... Ugy állok, mint az ujjam”. Egy évig tartó kolozsvári újságírókutatás után a Szegedi Naplónak kezdett írni, majd a Pestí Napló müncheni tudósítója lett, ahol orosz és lengyel emigránsok érelték forradalmi szellemét. Később a Fő-

városi Lapokat szerkesztette. Ugyanakkor novelláit, karcolatait jelentek meg az Új Században, az Ország-Világban, a Népszavában. Ejjel-nappal írt, hogy fennmarthassa családját. A megélhetésért vívott harcban azonban egy percig sem feledkezett meg arról, hogy írásával népe érdekeit kell szolgálnia. Megfeszített, becsületes újságírói tevékenysége mellett több színművet is írt. Ezek közül a legsikerültebb megírásán, a „Katonák” című drámáján, — a Ferenc József-i hadsereg emberből viesszasságait írja le — három évig dolgozott. Műve nyugatot is bejárta, de „rendbontó”, államellenes hangja miatt előadását csakhamar mindentől betiltották.

Thury Zoltán, mint a Nap című napilap szerkesztője halála utolsó percéig írt. Rohamosan súlyosbodó tüdőbaja azonban megőrizte erejét a 1906 augusztus 26-án, élete derekán, írói fejlődésének csaknem a hajnalán, 36 éves korában, mint a szélben gyujlott gyertya hunyt el.

Alig volt a századforduló parasztságának olyan égető, megoldásra váró kérdése, amelyről ne szót volna. A novelláskötet harminchárom írásában feltárja a korabeli parasztság csaknem minden kérdését. Megismerjük az elnyomott, kizsákmányzott, lenézett munkást, parasztot, katonát, rendőrt, banktisztviselőt, akik kivétel nélkül vallják: „Minden az uré, a szegény ember meg semmi”. Egy új korszak kell eljőnie — ez Thury Zoltán követelése —, amely szabadságot hoz a kizsákmányolt, elnyomott tömegeknek.

Átlapozva kötetét azt tapasztalhatjuk, hogy addig, amíg Mikszáth, Petőfi, Pap Dániel és kor többi realistaí többnyire a lehanyatló osztályokról nyujtottak leleplező képet, Thury írásában a dolgozóknak állított maradóknak, remekbe-faragott szobrot. Az érlelődő új világának képét mutatta be.

Az „Emberhalál” paraszti fejcsét ragadnak a földesur erdejében, hogy gyalog gyűjthessék a közelgő télre. A kirendelt katonaság sortízzel tántorítja meg a jogokat követelő dolgozókat. „A gabai kis káplár” főhőse, a kis vézna káplár lelova a lázongó bányavidekre kirendelt katonák gorbomba örmesterét. A zsidoparaszt alakjával találkozzunk a „Van igazság”-ban. A novellában egy rablójogiós nagygazda apja lefizeti a halálát ágyán vergődő zsellert, s ez magára vállalja a gazda fiának a gyilkosságát. A helyzetes mérete Thury ezekben a novellákban. Néhány sorban nagyfeszültségű drámai jeleneteken keresztül mutatja be a kapitalizmus osztályellentétét. Nemcsak tipikus történeteket mond el, de egyszerű, közérthető és mégis művészi nyelven típusokat állít az olvasó elé. A „Vasut” című novellában például a nemrég létesült vasut-

mellet kereset nélkül maradt szegény-paraszt alakját és családjának életét rajzolja meg. „Tíz esztendő óta — írja „Méltóságos Ur” című novellájában, — először jutott eszébe a méltóságos urnak, hogy lejőjön a faluba. S mit ír meg ebből a látogatásból Thury? Azt, hogy a méltóságos ur ezt a tíz év utáni falun töltött egy napot is erkölcselenséggel akarja befejezni. Este magához hivatja a gazdatiszt lányát, hogy újságot olvasson neki” (ez is tipikus), közben meg akarja gyatázni. A cselekménybonyolítás, a drámai feszültség és a típusábrázolás ebben a novellában is művészi. Ki ne érezze együtt az íróval és fiatal hőssel. Annával, aklről ilyen nagy melegséggel, szeretettel ír, „Oltion a lány az apróságokkal játszott. A földön ült a szoba közepén, s a gyermekek körülkötötték, cibálták a szép hosszú haját, végig-hemperegtek a szőnyegjén, lökdösték és szörnyen jól mulattak. Ki ne gyűlölné meg e rövid, de gyönyörű leírás után a gyalázatos szándékú „méltóságos ur”-at.

Nem frázis, megvalósított írói program az, amit Thury „A csizmadik lapja” című novellájában, harmadik személynben ír magáról: „...ró volt... roppant nagyra becsülte a pennáját, csak akkor ír vele, ha igazán volt valami mondanivalója. Különben azt hitte a kis hegyes szerzőmről, hogy: feyyver, amivel harcolni kell a közért, s ennekolytán csupa tendencia lett minden sora, amivel azt érte el, hogy akik csak az esztétikai széptériknek, s megvették az akciót, mélysegesen lenézték. Hadd Sándort (vagyis Thuryt) ez nem keserítette el. Azt gondolta magában, ez a világ nem olyan tökéletesen boldog, hogy most már csak esztétikai gyönyörűségről kellene gondoskodni számár. Előbb valami általános nivellálásnak kell elővetkeznie, ezt pedig nem adják csak úgy a maguk jószántából azok, akik megrövidűnek vele. Szurni kell rajtuk egyet-egyvet a pennával, s ha aztán majd minden rendben lesz, jöjjenek a földmélők és daloljanak”.

Útjai a nép ellenségein, győzelemre vinni a dolgozókat: ez volt Thury Zoltán esztétikája. Ezt igazolja minden tollvonása. Ez irodalomnak azonban túlméretezett szerepet tulajdonított ebben a harcban. Epp ez volt lelkes munkásságában egyik téves, de jószándékú felfogása. A szabadsáért, a kenyerért vívott harcban hőséi is — a gabai kis káplár például és mások — egyenlő utakon tévelyegnek, egy-egy feyyengyölővel akarják megváltoztatni a nemző világot. Ez Thury másik korlátja. Mindezek a kiutalások azonban társadalmilag igazolnak, s távolról sem fektetik be Thury Zoltán írói nagyságát, a dolgozó jobb életéért vívott harc munkásságát.

Barabás Dezső

A szerb ének- és táncegyüttes próbáján

Pártunk és kormányunk következetes nemzetj politikájának köszönheti fennállását a temesvári szerb ének- és táncegyüttes, amely nemcsak tartalmas, magas művészi színvonalú műsorral: román, szerb és magyar népdalokkal, táncokkal fogja szórakoztatni Temesvár többnemzetiségű együttelő dolgozóit.

— Első műsorunkkal — mondja Ivanovics Milan, az együttes fiatal igazgatója — már csaknem teljesen elkészültünk. Harmincöt tagú vegyeszenekarunk, tizenkét tagú táncospartunk és bandurászenekarunk nem sokára színpadra lép.

Allításait eredmények igazolják: Az együttes székházának egyik próbaterméből el-elhalikul, majd újra felérsődő hangon gyönyörű népdalrészletek szűrődnek ki: Kecsenovics Ivan vezetésével Mokanyac Stévának, a közismert szerb klasszikus zeneszerzőnek egyik népdal átdolgozását próbálja az énekekar. Majd Szumszkiának, a hazai zeneszerzőnek. „A dolgozó kortánca”, „A kollektivisták pártunk iránti hálája” című népi motívum dalait halljuk.

Egymást váltják a próbán a szebb-

nél szebb szerb, orosz, román és magyar népdalok.

Az együttes énekeit, de tagjait is a dolgozó nép adta. A temesvári gyárak munkásai és a tartomány szerb dolgozó parasztjai közül kerültek ki az énekesek, a táncosok. Kosztin Gyurát például nemrég meg a temesvári Electro-Banat elhunaként, Corpas Irinát pedig az Ada Marinescu gyár szövőműveként emlegették. Nevük és társaik neve nemcsak a hivatásos művészek névsorába kerül. Ezért tanulnak, próbálnak mind oly nagy odaadással: méltóan akarják szolgálni a dolgozókat.

Már az utolsó simításoknál tart a táncospart is. Műsorában két alföldi, egy hegyvidéki szerb táncosozat és több bánsági román és ukrán népi tánc szerepel. A táncosok különös előszeretettel tanulják a bánsági magyar és német táncokat is. A lelkiismeretes, céltudatos munkának — nyugodtan állíthatjuk — meg lesz az eredménye. Gazdag és változatos műsorával az együttes első szereplése alkalmával is ki fogja vinni a dolgozókat elismerését.

Drégely Ferenc,

KULTURHIREK

— A moszkvai színművészek egy csoportja 48 előadást tartott a Sarkivideken. A szovjet művészek teljesítményére jellemző, hogy feladatuk megoldása közben 25 ezer kilométert utaztak és több, mint 100 órát töltöttek repülőgépen.

— Készült a magyar enciklopédia. A nagyszabású tudományos mű korszerű összefoglaló képet ad majd a társadalomról, a természetről és a műszaki tudományok, a nyelvtudomány, irodalom és művészetek, az ipari és mezőgazdasági termelés, a sport és más területek ismeretanyagáról. A magyar enciklopédia 24 kötetben jelenik majd meg, kiadása 1958-ban kezdődik meg és 1965-ben fejeződik be.

— Joris Ivens, akit a Folyamok dala című film megrendezéséért nemzetközi békedíjjal tüntettek ki, most új filmet rendez. A film témája a világ különböző tájain élő nők élete. A film egyes önálló részeit elkészítésénél társrendezőként Jean Paul de Chanois (Franciaország), Genaszimov (Szovjetunió), Alberto Cavalcanti (Brazília) és Vu-Kuo-jing (Kína) NK) működik közre.

— A Világirodalom Klasszikusai sorozatban román nyelven megjelent Jókai Kiskirályok című regénye Andrei Aldea fordításában. A könyv előszavát Cseh Gyula írta.

— A RNK Akademiája kiadásában megjelent a Természet védelme (Ocroirea naturii) című folyóirat első száma. A folyóiratban többek között Mihail Sadoveanu és Nyárádi E. Gyula akadémikusok, — Walt Withman születésének 100. évfordulója alkalmából a Béke

Világban latinamerikai írók részére pályázatot hirdettek a költő Füszálak című költemének legjobb spanyol fordítására.

— Irinel Liciu és Gabriel Popescu, a fővárosi Opera- és Balettszínház szízlísti nagy sikerrel vendégszerepelnek a Szovjetunióban. Taszkentben, az Ozbeg SZSZK fővárosában Glier Bronzlovasa címszerepben arattak nagy sikert.

— A moszkvai tudományos népszertűstő filmet készítő műterem új színes filmet bocsátott ki. A XV. század olasz festésze címmel. A film végigvezeti a nézőt a drezdai képtár olasz osztályán és a reneszánsz kezdeti szakaszában tevékenykedett mesterek műveit magyarázza.

Ez a film az első a drezdai képtár kincseivel foglalkozó filmek sorozatából, amelyeket a tudományos népszertűstő filmet készítő műterem készített.

— A párisi Antoinette-színház J. Sartre Nyekraszov című darabjának bemutatójára készül. A szerző a darabban a burzsoázia szovjetellenes rágalmaikat gunyolja ki. A reakciós körök az előadás megakadályozása érdekében széleskörű kampányt kezdtek. Megfenyegették a színészeket, hogy feleke listára kerülnek, ha a darabban szerepelnek, a színház igazgatóját is megpróbálták megfélemlíteni. Most a reakciós sajtó verkedésekkel és botrányokkal fenyegetőzik, ha a Sartre-darab színre kerül.

Sajli úgy tett, mintha meg sem hallotta volna Davidov utolsó szavát. Sűrű, ősz szakállát markolászta és azéles mosolygással mondta:

— Milyen jó itt a hivődön. Egy régi határolt jutott most az eszembe. Amint elvitt történet, egy gazdag tauriai embernek négy szeker-alvázat kellett megvásárolnom. Valamelyik határon az én jutott, ha jól emlékszem, bőlji napon, szerdán, vagy pénteken. Elezámoltunk, ő megdicsérté a munkámat, aztán áldomást fizelett, és az embereit is meghívta, akik lovakat hoztak a szekerekhez. Amikor megittuk az áldomást, én le hozattam valami innivalót. Azt is megittuk. A tauriai jószív ember volt, ami ritkaság a gazdagok között. Egyszerre kedve szotlyant arra, hogy egy nagyot mulasson. De rám meg ott várt a sok munka, mindegyik sürgős volt, hogy a fene vinne el a sürgős rendelkezéseket. Mondom hát neki: „Te csak folytasd, Trofim Gyenyiszovics, idogálj az embereiddel, de nekem mennem kell, sok a dolgom”. Azt felelte, hogy jól van. Azaz ők tovább iszogatnak, én meg mentem a műhelybe. Egy kicsit zátkányos volt a fejem, de azért szízládan álltam a lábamon, a kezem se remegett: egy csüppet se. Mellesleg szólva azért alaposan felöntöttem a garatra, elhíheted, ha mondom. Egy-ezer csak odakanyarodik a műhely elé egy csengős trojka. Kimegyek, hát látom, hogy Szelivanov földesurát a fonott kosárában, a nyitott arnyéjával, és a Szelivanov kutya egy gögös alak volt, az egész környék retteggett tőle. Kévs olyan gazember szaladgált a föld hátán, mint amilyen ez volt... A kosára meg szapadt, fehér, mint a fal, és remegő kézzel odagratja a bal lógós ló istrángját. Ugy látszik, nem vizgázott eléggé, mert a lógós utközben elhagyta valahol az egyik patkóját. A gazdája meg szítja a kosarat, mint a bokrot: „Te himpeller, te kötnivaló gazember, te vadbarom, majd adok én neked! Kúrógék, baszárélek, ha nem jöttél miattad a vagonok”. Ez így

tovább. Csak hogy nálunk, a Don mentén, meg a cárok idejében sem hajoltak mélyre a kosárok a földesurak előtt. Kicsoda-micsoda ez a Szelivanov? Fűtyölök rá, nekem ugyan nem parancsol, akármilyen gazdag is. A vadkától jókedvűen kiállok az ajtó elé és halogatom, amint poszkondázna a kosásait. De hírielen elfogott a mérég. Amikor Szelivanov megkötött, odakibált nekem: „Hé, kovács! Gyere csak ide!” Már-már azt feleltem neki: „Ha akarsz valamit tőlem, gyere te ide!” De aztán mást gondoltam, rámosolyogtam, mintha atyámfia volna, odaléptem a kosásához és kezemet nyujtva, nyájasan ezt mondtam neki: „Jó egészséget, testvér! Hát hogy ityeg a fityeg?” „Azt a megörökönyödet látod volna! Még az aranykeretes szemüvege is leesett az orráról. Ha nem lóg neki feleke zsinórán, hát össze is törtött volna Viszarakja az orrán, én meg csak nyujtom feleje a kezemet. Jó piszkos volt a kezem, feleke, mint a korom. Ő meg úgy tesz, mintha meg se látta a kezemet, csak finforog, mint aki valami keserű nyelt, és csak úgy a fogain keresztül szűri a szót: „Na mi az, te részeg? Minek nyujtogatod ide a patátad, te mosdatlan pófau?” Már hogyne tudnám, nagyons tudom, ki vagy te! — vágtam vissza én. — Edes testvérek vagyunk mi, te meg én. Te napernyő alá bujsz a nap eől, én meg a kovácsmihely földes teje alá. Igazad van, illam, pedig ma hétköznap van; de azt hiszem, te sem csak vasárnap iszol, amikor a munkás emberek. Nagyons vörös az orrod... Láthatod hát, hogy mind a ketten nemesi fajta vagyunk, nem úgy, mint a többiek. Ha pedig undorodsz a kézfogásomtól, mert az én kezem feleke, a tied meg fehér, hát ezt már intézd el a lelkiismeretteddel. Ha itthagyjuk az árnyékvilágot, egyformán megféhéredünk mind a ketten.

Szelivanov nem szólt erre egy írv szót se, csak a szájaszélét harapdálta, az arca meg mindegyike színt

Mihail Solohov:

Új barázdát szánt az eke

— Részlet a regény második kötetéből —

Játézott. „A lovat akarod megpatkoltatni? — Kérdeztem aztán. — Azzal hamarosan megleszünk. A koscsodát pedig hitba szidod. Látod, hogy az nemán túri. Gyere, veszekedj inkább velem. Gyertünk be a műhelybe, testvér, becsukjuk magunk mögött az ajtót, aztán ott próbálj velem kikezdeni. Szeretem én a vakmerő embereket”.

Szelivanov meg se mukkant, arca hol pipacsörös lett, hol krétaféhér, de nem szót egy szót se. Megpatkoltam a lógóst, be is fogtam a koscsiba. Szelivanov oda se nézett, hanem egy ezüstbebelet adott a koscsának és azt mondta neki: „Nesze, add oda ennek a lókötőnek”. Fogtam az ezüstbebelet, odavettem Szelivanov lába elé a koscsiba és azt mondtam neki mosolyogva, mintha csodálkozónék: „Csak nem fogadok el pénzt a testvéreimről, ilyen semmiségeért? Le-gyen csak a tied, eredj vele a koscsmába és igyál egyet az egészséggemre!” Az én földbirtokosom arca most már nem is vöröset meg fehérét játszott, hanem egészen elkéült, mint a szilva. A fogain keresztül odaszegte: „Az egészségedre, te gazember, te szemét, te cucistát! Majd bepanaszolok az alamánnál! Lecsukal-lek!”

Davidov olyan hangos hahotára fakadt, hogy a műhely telején ármázó verébhad fiedten rebkent fel. Sajli a szakállával mosolygott és egy cigarettát kezdett sodorni magának.

— Így hát nem egyeztetek meg a „testvéreim”? — kérdezte Davidov, és csak úgy rázta a nevelés.

— Azzal nemigen.

— És mi lett a pénzzel? Kibóbt a koscsiból?

— A fejezébe is vágtam volna... Elhajtott a rubeljével együtt. De nem a pénzről van itt szó, fiam...

— Hanem miről? Davidov jókedve Salijra is átragadt. Harsogó nevetéssel legyintett: — Egy kis baklövést követtem el...

— Mondd el hát, Szidorovics, mit csinált a csavarod? — Davidov a nevetéstől könnyes szemmel nézett Salijra, de az csak legyintett, és szörnyetegbe vesző száját kítáta, öblös hangon nevetgett.

— No, mondod hát, ne győződ! — unszolta Davidov, s ebben a pillanatban teljesen megelégedett arról, hogy az imént komoly dolgokról folyt a beszélgetés. Teljesen átadta magát ennek a rövid, önfelédit vídamságnak.

— Mit mondjak még? Hallottad, mi mindennek elnevezett engem. Lókötőnek, meg gazembernek. A végén dühében szinte fildokolva, toporzékolni kezdett a koscsiban és ezt tövöltötte: „Te cucistát! Lecsukal-lek!” Akkoriban még nem tudtam, mi az, hogy szocialista... Azt tudtam, mi a forradalom, de hogy mit jelent az a szó, hogy szocialista, azt még nem tudtam. Azt hittem, hogy az valami nagy gorombaság... Ezért így vágtam vissza neki: „Magad vagy a cucistája, te beke kurafi, és most hordd el magad, mert összetöröm a csontjaidat!”

Davidov kacagva dőlt hátra. Salij megvárta, míg kikacagta magát, aztán így fejezte be a históriát:

— Kéi napra rá beidéztek az atamán elé. Kikérdezte, hogy s mint volt a dolog, és ő is éppen úgy nevelt nála, mint te most. Nem lett semmi bántódásom, minden büntetés nekül elegendett. Ő maga is szegény sorból származott és jölesett neki, hogy egy egyszerű kovács ennyire ki tudta hozni sodrából a gazdag földesurat. Csak ennyit mondott:

— Mielőtt elbocsátott volna: „Viggyáz a nyelvvedre, te kozák, mert most olyan idők járnak, hogy ma te patkoloz meg valakit, de holnap téged patkolhatnak meg mind a négy csüsködő, hogy Szibériáig meg ne szököss. Megértetted?” „Megértettem, nagyságos uram”. „Hát akkor eredj, tűnj el innen. Szelivanovval pedig közölni fogom, hogy alaposan elláttam a bajodat”. Hát ilyen dolgok estek meg akkoriban, fiam...

Davidov felkelt, hogy most már igazán elkészönjön a beszédes kovácsról, de az megfogta az inge ujját, lehuzta maga mellé a földre és ezzel a váratlan kérdéssel fordult hozzá:

— Azt mondd, hogy soha nem fogja megtudni senki, ki ölte meg Hoprovékat? Tévedsz, fiam. Meg fogják tudni. Biztosan meg fogják tudni, csak várd ki az idejét.

Davidov látta, hogy az öreg nyilván tud valamit. Elhatározta tehát, hogy nyilván fog vele beszélni.

— Kire gyanakszol, Szidorovics? — kérdezte is fűrkészve nézett a kovács gyűlladása szemébe.

Salij futólag rápillantott, majd kiérv választ adott:

— Az ember nagyon könnyen tévedhet...

— De mégis, kire gondolsz?

Salij most már nem ingadozott. Tenyerét rátette Davidov térdére és így szólt:

— Igértél szép szót, ha megtartják ugy jó. Megígéred-e, hogy rám sose fogsz hivatkolni ebben a dologban? — Megígérem.

— Hát akkor tudd meg, hogy Lukics keze van a dologban. Ezt elhiheted nekem.

— No, de testvér... — húzta el a szót csodálott hangon Davidov. — Testvér lehettem Szelivanovnak, de nekem az apám lehetnek — mondta bosszusan Salij. — Nem azt állítottam én, hogy maga Jakov Lukics gyilkolta meg Hoprovékat. En azt mondtam, hogy az ő keze van benne a dologban. Ezt meg kell értened, ha csak egy kis eszed van, akkor is.

— És a bizonyítékok?

— Mi az, egyszerre felcsaptál vizsgálobírónak? — kérdezte évődve a kovács.

— Ha már szóbakerült a dolog, most már ne tréfálkozz, Szidorovics, hanem pakolj ki mindennel. Ne játszszunk itt bujcskát.

— Rossz vizsgálobíró lenne belőled, annyi szent! — jelentette ki meggyőződésel Salij. — Csak ne türelmetlenkedj, mindent elmondok neked szép sorjában, csak győzd a szemed dörgölni... Nem helyes dolog, hogy üsszadhat magad azzal a Luskával. Ugyan mire volt ez jó néked? Nem tudtál ennél a szemtelen perszonánál jobb asszonyt találni?

— Ez nem tartozik rád — vetette oda élesen Davidov.

— Tévedsz, fiam. Nemcsak hogy rámtartozik, de az egész kolhozra is tartozik.

— Ugyan miért?

— Hát ezért, mert összeálltál azzal a sátoroscsigány ászukával és azóta rosszabbul dolgozol... Hálóg van a szemedem... És te még azt mondd, hogy emmi közöm hozzá. Nemcsak a te bajod ez, fiam, hanem az egész kolhozé. Te azt hiszed, hogy a Luskával való dolgaid suttymóban maradnak, pedig hát az egész falu tudja. Mi, öregek néha meghányuk-vetettük ezt a dolgot és eltépelődünk: hogyan szabadítsunk meg téged ettől a Luskától, hogyan győzítsünk ki ebből a hidegfelesből?

— Mit gondolsz, miért? Azért, mert az ilyen Luska-fajta asszonyok nem buzdítják munkára a férfit, hanem elvonják a munkától. Ezért aggodunk miattad is... Te jóra való, csöndes gyerek vagy, nem iszol, egyszóval, nem vagy helykéldöző természetű, az a dög meg alaposan kihasználtad ezt, ráült a nyakadra és hajszol téged. Magad is tudod, mivel hajszol. Csak hajszol és hencsz az emberek előtt: „Nézétek, milyen paripát ezelditettem magamnak!” Ei, Davidov, Davidov, nem ilyen asszonyt kerestél...

A tartományi néptanács végrehajtó bizottságának 74-es számú rendelete

A tartományi néptanács végrehajtó bizottsága a természeti tűzbiztonsága, a dolgozók élelmiszerrel és fejlődő szociális iparunk nyersanyagokkal való ellátása érdekében a következőket rendeli el:

Tekintettel a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének 44. számú törvényrendeletére, amely az önkéntes tűzoltóalakulatok megszervezéséről és működéséről intézkedik, valamint a minisztertanács 1952. évi 821. számú és 1954. évi 448-as számú rendelkezéseit, a mezőgazdasági szervezésével kapcsolatosan;

Tekintettel a 184/1954. rendeletre, amely az 1955. március 28-i 12. számú hivatalos lapban újra megjelent;

a tartományi néptanácsok működését szabályzó 18. szakasza a) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján

ELRENDELI:

I. fejezet:

1. SZAKASZ. A községi néptanácsok végrehajtó bizottságai, az állami gazdaságok, kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások vezetései, valamint azoknak a vállalatoknak és intézményeknek vezetői, amelyek kalászos növényekkel bevetett területtel rendelkeznek, kötelesek mezőgazdasági szervezeti bevetett terület nagyságának megfelelő arányban. A mezőgazdasági 1955. július 1-ig a helyi milícia és a belügyminisztérium tűzbiztonsági szervei képezik ki.

A szocialista szektorban működő mezőgazdasági szervezetek a minisztertanács 644/1953 és 448/1954-es számú rendelkezése alapján, míg a magán-szektorban működő mezőgazdasági szervezetek a minisztertanács 121/1952 és 448/1954. számú rendelkezése alapján állapítják meg.

2. SZAKASZ. A községi néptanácsok végrehajtó bizottságai az állami és kollektív gazdaságok intézkedjenek, hogy a gabonaföldek legmagasabb pontjain megfigyelő állomásokat létesítsenek, erre a célra használják fel a dombokat vagy a fákat, ezek hiányában pedig építsenek megfigyelő állomásokat.

A megfigyelő pontokat lássák el harangokkal, keréppel, trombitákkal, amelyekkel veszélyeket adhatnak le tűz esetén. Lássák el a megfigyelő pontokat ásványi, lapátokkal, kaszákkal, mindazokkal az eszközökkel, amelyek a tűz elfojtásához szükségesek.

3. SZAKASZ. A természeti érének idején tilos a személyforgalom a szántóföldek útjain. Tilos ezek megközelítése, valamint idegenek tartózkodása a szántóföldek közelében.

Hasonlóképpen tilos a tüzrakás és a dohányzás szántóföldeken vagy ezeken közelében.

4. SZAKASZ. A néptanácsok végrehajtó bizottságai biztosítsák az önkéntes tűzoltóalakulatok számára a szállítási eszközöket (kocsikat, stb.) és a tüzeseket elfojtásához szükséges eszközöket.

II. fejezet:

5. SZAKASZ. A gép- és traktorállomások, az állami gazdaságok vezetései, valamint a cseplőgépekkel és traktorokkal rendelkező magángazdaságok kötelesek intézkedni, hogy az összes traktorokat, kombájnokat és tehergépkocsikat szikaföldön szereljék fel és gondoskodjanak arról, hogy a traktorok futóanyagokkal történő ellátása a tartózkodásuk idején a motorokat állítsák le.

A futóanyagokat tartalmazó hordókat a szántóföldektől távol helyezik el és ezeket gyékényekkel és zöld ágakkal fedik be.

6. SZAKASZ. Az állami gazdaságok, kollektív gazdaságok, mezőgazdasági társulások és egyéni gazdaságok kötelesek intézkedni, hogy a kalászosok kalangyálát és asztalgát egyenes sorokban, illetve megfigyelő sorközzel helyezik el, hogy a tűz elterjedését megakadályozzák, ugyanakkor a tartózkodást könnyítsék el a belakartással egyidőben.

7. SZAKASZ. A dohányzóknak ajánlják, hogy a termőföldeken, a munka idején ne dohányozzanak és megtiltják a tartózkodást főzés vagy ételmelegítés céljából. Ugyanakkor tilos a gyermekeknek

a gabonák elraktározása idejére; (megjelent a Határozatok és Rendelkezések gyűjteményében 1953. június 11-iki 37. szám).

Tekintettel véve a belügyminisztérium 1951. május 18-i 161. számú rendelkezését, amely a községi önkéntes tűzoltó alakulatok megszervezéséről és működéséről intézkedik, valamint a minisztertanács 1952. évi 821. számú és 1954. évi 448-as számú rendelkezéseit, a mezőgazdasági szervezésével kapcsolatosan;

Tekintettel a 184/1954. rendeletre, amely az 1955. március 28-i 12. számú hivatalos lapban újra megjelent;

a tartományi néptanácsok működését szabályzó 18. szakasza a) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján

gyufákkal vagy gyúlékony anyagokkal játszani.

III. fejezet:

8. SZAKASZ. A községi néptanácsok végrehajtó bizottságai, az állami gazdaságok és kollektív gazdaságok kötelesek intézkedni, hogy 1955. július 1-ig kijelöljék a szántó helyeit. Ezeket legkevesebb 200 méterre a falu szélétől, 300 méterre a vasútvonaltól, 50 méterre az utaktól és 100 méterre a magánosan álló háztól kell kijelölni. A kijelölt hely nem lehet árterület. Fontos, hogy vizelőhely közelében helyezik el. A szántókat ezenkívül olyan helyre jelöljék ki, ahova könnyűszerrel lehet elhelyezni a kéveket.

A szántók körül 3-5 méter széles sávot kell szántani.

9. SZAKASZ. A cseplőgépeket a tartományi mezőgazdasági igazgatóság utasításai alapján kell felszerelni. Minden cseplőgépet lássanak el megfelelő vastagságú láncokkal, vagy sodronnyal, hogy tűz esetén könnyűszerrel kivonathassák a traktorról a cseplőgépet a szántóról.

10. SZAKASZ. Minden szántó közelében el kell látni villanyvilágítással vagy viharlámpával a tűzbiztonsági intézkedések figyelembevételével.

11. SZAKASZ. A szántók szigorúan tilos a dohányzás. A szántókat el kell látni „Tilos a dohányzás” feliratu táblákkal. A szántó szélétől 50 méterre a távolra a dohányzásra alkalmas helyeket kell létesíteni.

12. SZAKASZ. A futóanyagokat a szántók helyét legkevesebb 100 méter távolságra kell megállapítani a szántótól, a futóanyagokat tartalmazó hordókat be kell ásní a földbe, megfigyelő állomások felállítását követően.

13. SZAKASZ. A gép- és traktorállomások és az állami gazdaságok vezetései, valamint a magángazdaságban lévő cseplőgépek és traktorok tulajdonosai kötelesek állandóan ellenőrizni, hogy a cseplőgépek vagy a hajtóművek megtekintése a technikai előírásoknak a olajozás és kenés szempontjából. Ugyanakkor kötelesek írásban adni a traktoristáknak, hogy tartsák tisztán a tüzeseket megfigyelő irányuló intézkedéseket. Lássák el a traktorokat szikaföldökkel. Egyetlen cseplőgépre nem szabad a szántókat állítani.

14. SZAKASZ. A cseplőgarnitúrák körül a legteljesebb tisztaságot kell tartani és nem szabad cseplőni vihar vagy erős szél idején. A munka befejezése után mindenkinek el kell hagynia a szántót, ahol csak a különleges kiképzésben részesült és marad.

15. SZAKASZ. A szántókat és a pelyvát azonnal legkevesebb 100 méter távolságra kell szállítani a szántótól. A szállítási utvonaltól a szántókat a szántókat távol kell tartani. Tilos nagymennyiségű szalma és pelyva felhalmozása a cseplőgép mellett.

16. SZAKASZ. A néptanácsok végrehajtó bizottságai, az állami és kollektív gazdaságok vezetései kötelesek 1955. július 1-ig kijelölni a szántóhelyeket és biztosítani ezek részét a rajonszékhelyeken július hónapban megtartandó a tüzeseket megelőzésére irányuló kiképzésen.

Hasonlóképpen kötelesek a szántókat a következő tüzoltóhoz szükséges anyagokkal ellátni: 1-2 tüzoltó készülék, 1 kézi szivattyú, megfelelő tömlő, 4 villa, 4 vödör, 4 lapát, 4 ásó, 2 kéta, 10 vesszőseprű, 4 fűlesekanna, 2-3 köbméter homok, csáklya, kender- és más takaró, 1-

2 eke megfelelő fogatokkal, 5 vízartály, összesen legkevesebb 1000 liter tartalommal, egy 200 liter tartalmú vízeshordó, 2 vödör minden sor vagy asztalg számára. A szántó két ellentétes pontján helyezzenek el harangot vagy keréppel, a melyeket tüzelésre használnak fel. Tilos a szántók elhelyezését más okokra történő felhalmozásra, beleértve a hordókban elhelyezett vizet is.

17. SZAKASZ. A községi néptanácsok végrehajtó bizottságai és a kollektív gazdaságok vezetései gondoskodjanak egy őr és egy szolgálatos tűzoltó kinevezéséről minden szántó részére. A tűzoltók „Tűzoltó” feliratu karszalagot viselnek.

A munka idején azokból az emberekből, akik a szántó területén vannak, három csapatot szerveznek a tűzoltóság a katonai szervek rendelkezése alapján.

18. SZAKASZ. A községi néptanács végrehajtó bizottságának elnöke a tűzoltó vezetővel és a helyi milíciaors vezetéssel együtt kötelesek a cseplő gépek megtekintése előtt ellenőrizni minden egyes szántót, hogy teljesítik-e a kitűzött tüzmel-előzési intézkedéseket s ilyen szempontból figyelembe veszik-e.

Egyetlen egy szántó nem működhet a megfelelő tűzbiztonsági intézkedések végrehajtása nélkül.

IV. fejezet:

19. SZAKASZ. A kiscélt gabonát, mind a termelő részét, mind az államnak juttatandó kvótát naponta átvesszik és elszállítják a szántóról.

20. SZAKASZ. Az átvett központok kötelesek végrehajtani a rakományok és gabonaföldek ellenőrzését a megfelelő tüzbiztonsági óvintézkedéseket és kötelesek a fentemlítt helyeken a tűzoltó szervek és a tartományi átvételi központ előírásai megfigyelésével tüzoltószerekkel ellátni.

21. SZAKASZ. A CFR egységeinek is meg kell tennie a megfelelő intézkedéseket, ellátni a mezőgazdasági szikaföldökkel és oktatásban részesíteni a mezőgazdasági dolgozókat 1955. július 1-ig a tanúszerkény és a füstkamrában lévő füstködök használatára, hogy azok a feltételek között működjenek.

22. SZAKASZ. Tűz esetén a földeteken vagy a szántókban azonnal meg kell tenni a tűz elfojtására irányuló intézkedéseket. A mezőgazdasági vagy bármely állampolgár, a rendelkezésre álló eszközökkel (küldötték, telefon, stb.) értesítsék a legközelebbi tűzoltóságot, mind a helységről, mind pedig a mezőből.

23. SZAKASZ. Mindazokat, akik nem tartják tisztán a 3, 5, 7, 11, 13, 15 és 22. szakaszban foglalt intézkedéseket, 25-40 l 150 lejig terjedő pénzbírsággal sújtják.

Befejező rendelkezések

24. SZAKASZ. A jelen határozat rendelkezéseinek be nem tartását, a tűzoltóság és a igazgatási szervek állapítják meg, elvégzik a vizsgálatot, jegyzőkönyvet vesznek fel az érvényben lévő törvények értelmében és azt a rajoni bizottsághoz juttatják a 184/1954. számú törvényrendelet 19. szakasza b) pontjának értelmében.

25. SZAKASZ. Jelen határozat végrehajtása a rajoni, városi és községi néptanácsok végrehajtó bizottságaira, a tartományi mezőgazdasági igazgatóság szerveire, a katonai tűzoltóság szerveire és a milícia közegre hárul.

Simandán Irimie,

elnök.

Scutariu Aurelian,

tűzkárhelyettes.

Befejezték ötéves tervüket

A „Fierarul” gyár dolgozói június 21-én, hat hónappal a határidő előtt befejezték ötéves tervüket. A lakatosok osztály dolgozói 63 százalékkal, a butorász osztály 57 százalékkal, a különböző fémipari közüzemi cikkeket gyártó üzemek dolgozói pedig 24 százalékkal teljesítették az ötéves tervet. Nagymennyiségű színesfémeket la- karítottak meg azáltal, hogy vassal helyettesítették azokat. A különböző közüzemi cikkeket minősége is megjavult.

Öt év alatt 79 benyújtott újításból 34-et elfogadtak és sikeresen alkalmaznak. Jelenleg öt újítási javaslatot fogadtak el, amelyeket rövidesen alkalmaznak a gyakorlatban. A dol-

gozók közül Karácsony István a leg-szorgalmasabb újító. A vezetés részéről Mészáros Ferdinánd, a gyár igazgatója, a hivatalban dolgozók közül pedig Bretler Béla normatőr.

— Ismét tettünk egy lépést a szocializmus felé — mondja Bogár Gicella élmunkás. — Elértük sikerünk ujjára serkenetnek.

— Vállalom, hogy a következő ötéves terv teljesítéséért folytatott szocialista versenyben még nagyobb odaadással dolgozom — mondja Nante Erzsébet élmunkás.

A gyár dolgozói valamennyien vállalták, hogy fokozott lendülettel kezdnek hozzá a következő ötéves terv teljesítéséhez.

Gondos növényápolással a gazdag termésért

A nagyvárjasi „Vörös Lobogó” kollektív gazdaság vezetőtanácsa idejében intézkedett, hogy idén jóval szebb termést takarítsanak be, mint tavaly. Kora tavasszal, a mezei munkák beállta előtt újszerűsítették a brigádokat és a csoportokat. Nagy fontosságot tulajdonított a föld jó előkészítésének. Nyáron elvégezték a tartózkodást, majd a 25-27 centiméteres mélyséig a tavaszi vetések alá. Ezáltal lehetővé tették azt, hogy kora tavasszal megkezdjék a vetést. A kedvezőtlen időjárás miatt nagyon megkérgesedett a föld felülete. A kollektív gazdaság tagjai nem elégedtek meg az egyszerű fogasolással, hanem csak a másodszori fogasolás után vetették el a kukoripát és a kukoricát.

A kollektivisták az elmúlt évben meggyőződtek arról, hogy a gondatlanul végzett munka után gyenge az osztás is, ezért az idén egyre többen jelentek meg a növényápolási munkákban. A jól előkészített földön könnyen ment a kapálás. Voltak, akik egy nap alatt egy és fél munkanapereget is teljesítettek. A kukoripát háromszor kapálták meg és hozzáfogták a negyedik kapáláshoz is. A kukoricát is most másodolják. Mivel egyes részekben később kelt ki a vetés, a kukoripát és a kukorica kapálása közötti időt a kollektív gazdaság tagjai arra használták fel, hogy segítsék a nagyvárjasi állami gazdaságnak a kukoripát kapálásában és egyéjében.

E munkában a 6. számú brigád tagjai egy, a 3. számú brigád tagjai kettő, a 2. számú brigád tagjai pedig három napig vettek részt és így jelentős mértékben kisegítették az állami gazdaságot.

Kezdetben még kissé nehezen végezték a kollektivisták a növényápolási munkát. Sokat segített ezen a téren azonban a szocialista verseny megszervezése. Amikor az egymással versenyben álló csoportok tagjai látták, hogy a kollektív gazdaság vezetőtanácsa és a verseny értékelő bizottság komolyan foglalkozik a verseny nyilvántartásával, egyre jobban kezdtek törekedni arra, hogy mind minőségileg, mind mennyiségileg jó munkát végezzenek és csoportjuk ne maradjon le a versenytől.

Kezdetben megtörtént még az, hogy az egyes csoportok munkája nem volt kifogástalan. Miután azonban brigádgyűléseken komolyan elemezték a kérdést, a csoportvezetők nem engedték meg a rosszminőségű munkát. Dávid István, az 5. számú brigád harmadik csoportjának vezetője például nem ismerte el a csoport tagjainak egy napi munkáját,

Hegyi Mária

Testnevelés és Sport

Sakk

Június 24, 25 és 26-án rendezik meg Szatmáron a hagyományossá vált 4 város versenyét. A versenyen Kolozsvár, Nagyvárád, Szatmár és Arad válogatott sakkcsapata szerepel. Aradról a következő versenyzők utaztak Szatmára: Halic, Kádár, Miska, Kőröscs, Vaida, Jäger, Scherfer, János, Herskovits, Hersko, Voian, Friedmann Klára és Hajdara Magdolna.

Az eddigi találkozó az aradi csapat állandóan második helyen végzett. Versenyzőik remélik, hogy sikerül megszerezniük az első helyet és Aradvárosnak biztosítani az értékes serleget.

Néhány sorban

Június 26-án a Román Munkáspárt Központi Vezetősége Politburojának a testnevelés és sport fejlesztéséről szóló határozata megjelenésének évfordulója tiszteletére Bukarestben június 26-i kupát bonyolítanak le. A versenyen a Progresul, Dinamo, CCA és Locomotiva sportközösségei vesznek részt. Az első fordulóban a Progresul 4:2 (3:2) arányban győzött a Dinamo ellen, a CCA 2:1 arányban verte meg a Locomotivát. Így a döntőbe a Progresul és a CCA együttese került be.

A Bukarestben sorra kerülő Belgrád-Bukarest vízilabda találkozót a magyar Lemhényi Desző vezeti. A román csapat a következő keretből kerül ki: Deutsch, Zahan, Nagy, Novák, Simon, Bördi, Marchitzi és Csordás.

Az országos vízilabda bajnokságban a következő eredmények születtek: Tináru Dinamovist Bukarest, — Stința Bukarest 7:2 (3:1).

Dinamo Bukarest — Progresul Mărosvásárhely 7:4 (2:3), Fl. Roșie Temesvár — Progresul Bukarest 2:1 (0:1), Constructorul Nagyvárád — Stința Kolozsvár 1:6 (1:2).

A bukaresti Snagovban augusztus 4 és 5 között lebonyolításra kerül női evezős Európa bajnokságra érkezők a nevezések. Románia kívül eddig Ausztria, Csehszlovákia, Franciaország, Németország, Hollandia, Jugoszlávia és Magyarország nevezett.

Június 22-én Reshevskij, Bisguter, Evans és Horowitz sakkozók, akik az Amerikai Egyesült Államok csapata tagjai, repülőgépen Moszkvába érkeztek a Szovjetunió-Egyesült Államok sakk-találkozóra. A találkozó június 29-én kerül sor.

Az ausztráliai Shirley Strekland, a helsinki olimpia legeredményesebb rövid távú atlétája elfogadta a varsói Világifjúsági Találkozó meghívóját és kijelentette, hogy örömmel vesz részt az ifjúsági versenyeken. A kiváló futónő a 80 m. gátfutásban és 100 m. síkfutásban indul.

Másfél évtizedes szünet után Budapestben, június 29-én a Népladióban labdarúgó közép-európai kupamérkőzésre kerül sor. A budapesti Vörös Lobogó együttese mint a II. számú magyar résztvevő az osztrák II. csapat, az a bécsi Wacker-nel játszik. A találkozó előtt a budapesti Vörös Lobogó atlétikai versenyt rendez. A visszavágóra július 3-án kerül sor Bécsben.

Befejeződött Jugoszlávia 1954-1955. évi labdarúgó bajnoksága. Első Hajduk, második a Beogradski SzK, harmadik a Dinamo, negyedik a Vörös csillag, ötödik a Partizan. A közép-európai kupában első helyen igit a Hajduk (Szpit), második helyen pedig a Beogradski Sz P. képviseli Jugoszlávia színeit.

A közösségi munkában is kivettük részünket

A nehéz vizsgák idején is az a gondolat foglalkoztatott mindannyunkat, hogy mit tegyünk a VIT tiszteletére. IMSZ alapszervezetünk vezetősége tevékenységi tervet dolgozott ki a vizsgák sikeréért. A gyengébb tanulókat az előkészítő órákon való pontos megjelenésére buzdították. A jó tanulókat segítették a gyengébbeket. Így a VIII/d. osztályban Dörner Katalin Bulányi Éva segítette át az orosz nyelv tanulmányának nehézségein. Segítése nem volt eredménytelen, mert Dörner Katalin ki-

elégítő feleletet adott a vizsgán.

A figyelem megszárdításáért és a tisztaság fenntartásáért figyelemi és tisztasági versenyt rendeztünk.

Sporttevékenységünk is fellendült. Iskolánk tanulói résztvettek az V. Világifjúsági Találkozó tiszteletére rendezett atlétikai és röplabda versenyeken. A versenyben szép eredményeket értek el Eisele Erika, Balázs Margit, Mayer Ágnes és Molnár Erzsébet. Quintus Mária, városunk diákjai közül első lett a célúv versenyben. Békési Ilona negyedik helyen végzett az isokák közötti

atlétikai versenyben. Röplabda-csapatunk is jól felkészülten kapcsolódott be a VIT tiszteletére rendezett atlétikai közötti versenybe, amelyből győztes csapatként a VIII/d. osztályosok kerültek ki.

A közösségi munkában is résztvettünk. Iskolánk tanulói kitüntetés a vasgálytásban. Körülbelül két tonna vasat gyűjtöttek. A legeredményesebben a VII. osztály és a VIII/d. osztály tevékenykedett. Ezenkívül facsermélket ültettünk el a kertben és az udvaron.

Balogh Emília,

VIII/d. osztályos tanuló.

Rádióműsor

Vasárnap, június 26.

neufából. 13.50: Hírek. 14.00: Román népi muzsika. 15.00: Hírek. 15.05: Amerikai népzene. Hangfelvétel. 15.30: Nicolae Nitescu énekel. 15.45: Politikai jegyzetek. 16.00: Ilie Udola akkordionozik. 17.00: Zene. 19.00: A „Cloctrlia” népi zenekar játszik. 19.30: Sasa Cosman „A tavasz éneke” című operettjének zenéjéből. 20.00: Irodalmi folyóirat. 20.15: Táncczene. 21.00: Rádiomaga. 21.20: Hírek és sport hírek. 22.15: Táncczene. 23.10: Szimfonikus hangverseny. 24.00: Táncczene.

BUDAPEST (KOSSUTH): 7.00: A „Szahar Nép” mai vezércikke. 8. Hírek. 8.10: Egy falu — egy nota. 8.55: Forradalmatörök öt perce. 9.00: Zenés feltűzés. 10.00: Vasárnapi leve. 10.10: Kíváncsiak klubja. 11.00: Zenés vasárnap délelőtt. 12.00: Hírek. 12.15: Jé ebédhez szól a nota. 13.00: Jó munkáért — szép muzsikáért 13.30: 1939-ben történt. 14.15: Hangverseny Sibelius műveiből. 15.30: Egy hét a külpoli-

tikában. 15.45: Szív kü. 16.15: „Hogy mi ne gyarmat...” 16.50: 17.30: Hírek. 17.40: dárúrn 19.20: Az nizmus nagy orszá ti híradó. 20.15: 20.25 „Enek a bi 1A vasárnap sportj, ni közvetítés Heltim rek. 22.10: Tízéves 24.00: Hírek.

BUDAPEST (PETC) vőzene a barátai rádi. 9.00: Rózsa, rózsa, sz. zsa... 9.30: Miska bácsi daja. 10.10: Szív küldi sz. Toscanini vezényel. 12.16. (Kromatikus fantázia és fuga. 1... A világirodalom humora. 13.00 Mg. vészlemez. 14.00: Lehár műveiből. 15.00: Műteremben. 15.20: Régi magyar muzsika. 16.00: Részletek Vard. di Aida című operájából. 18.00 Dé. utáni hangverseny. 18.30: Orkény István karcolatai. 18.55: Schubert: A-moll vonósverseny. 19.30: Magyar népi muzsika. 20.20: A „Tartós b. kért, népi demokráciáért” című lap ismertetése. 20.35: Táncczene. 21.30: Népek dalai és táncai. 22.00: Mai szerzők operettjeiből.

